Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye

Javaslat európai parlamenti és tanácsi rendeletre az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU rendelet módosításáról

(COM(2018) 259 final – 2018/0123 (COD))

(2018/C 367/08)

Előadó: **Antonello PEZZINI**

Felkérés:	Európai Parlament, 2018.5.28.
	Tanács, 2018.5.29.
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikke
Illetékes szekció:	„Egységes piac, termelés és fogyasztás”
Elfogadás a plenáris ülésen:	2018.7.12.
Plenáris ülés száma:	536.
A szavazás eredménye:	147/0/2
(mellette/ellene/tartózkodott)	

1. **Következtetések és ajánlások**

1.1. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) mindig azt az álláspontot képviselte, hogy a hatékony vámunió az európai integráció folyamatának alapvető követelménye az áruk szabad mozgásának hatékony, biztonságos és átlátható biztosítása érdekében; ez biztosítja a fogyasztók és a környezet érdekeinek maximális védelmét, a legjobb foglalkoztatást, a csalás, valamint a hamisítás elleni hatékony küzdelemmel együtt.

1.2. Az EGSZB hangsúlyozza annak fontosságát, hogy világos, átlátható szabályozási keretet kell biztosítani az unió vámterületén működő valamennyi gazdasági szereplőnek, állami és magánszereplőnek az EU vámterületére belépő és onnan kilépő termékekre vonatkozó meghatározások, eljárások és konkrét követelmények alkalmazásával, így lehetővé téve a vámunió hatékony, és a közös kereskedelempolitika megvalósításával összhangban történő működését.

1.3. Az EGSZB ezért támogatja a javasolt szabályozási keretet, nevezetesen:

— az Uniós Vámkódex szabályainak és technikai szabályainak módosítását;

— a technikai hibák és kihagyások kiigazítását, összhangba hozva a kódexet az EU és Kanada közötti nemzetközi megállapodással (CETA);

— Campione önkormányzata és a Luganói-tó területéhez tartozó vizek enklávéinak az unió vámterületére történő felvételét az érintett tagállam kérésére.

1.4. Az Európai Bizottság elengedhetetlennek tartja, hogy az Unió és azon országok, amelyekkel szabadkereskedelmi megállapodásokat kötött, fenntartsák ezt a közös kötelezettségvállalást a szabad és tisztességes kereskedelem előmozdítására egy dinamikus és előretekintő társadalomban, annak érdekében, hogy ösztönözzék a gazdasági tevékenységet és olyan közös értékeket és ötleteket segítsenek elő, mint amelyek az 1986. évi Egységes Európai Okmányban, az 1992. évi Vámkódexben, tökéletesített formában pedig a 2013. évi Uniós Vámkódexben kifejezésre jutottak, és amelyek a 2021–2027-re vonatkozó hosszú távú költségvetési javaslatba is bekerültek az Unió hatékonyabb pénz- és vámügyi együttműködésének támogatására.

1.5. A „területi enklávék” bevonását illetően az Európai Bizottság azt ajánlja, hogy fordítsanak különös figyelmet a 2008/118/EK irányelv (a jövedéki adóra vonatkozó irányelv) és a 2006/112/EK irányelv (héa-irányelv) szükséges módosításaira.

1.6. Az EGSZB kéri, hogy az Európai Bizottság 2021-ben továbbítsa neki az Uniós Vámkódex jogi keretének tervezett félidős értékelő jelentését annak érdekében, hogy értékelje, megfelel-e az a jelen rendeletben foglalt módosításoknak, valamint értékelje a közös digitális rendszerek hatékonyságát, amelyeket erre a dátumra aktiválni kell.

2. **Bevezetés**

2.1. A vámunió az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 3. cikke értelmében az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, és az Uniós Vámkódex lehetővé teszi:

— a korábbi, különféle szabályok harmonizációját;

— az egyenlő bánásmód alkalmazását;

— szankciók jogszerű kivetését.

2.2. 2016. május 1-től új vámszabályok léptek hatályba azzal a céllal, hogy egyszerűsítsék az Európában működő vállalkozások életét, valamint azért, hogy törekedjenek a fogyasztók érdekeinek fokozottabb védelmére. Az Unió új Vámkódexével az EU 1992-ben hatályba lépett vámszabályozásának jelentős megújítása valósult meg.

2.3. Az 1986. évi Egységes Európai Okmánnyal, amely 1987 júliusában lépett hatályba, elindult egy folyamat, amely három fázison keresztül (1990-ben a tőkére vonatkozóan, 1993-ban az árukra vonatkozóan, 1999-ben pedig az egységes valutára vonatkozóan) megvalósította az Európai Unió működéséről szóló szerződés 28. cikkében foglaltakat, azaz: „a behozatali és kiviteli vámok, valamint az azokkal azonos hatású díjak tilalmát a tagállamok között”.

2.4. Az 1992. évi Vámkódex és a 2008. évi rendelet után elérkeztünk a jelenlegi, 2013. évi Uniós Vámkódexhez, amely – különféle, felhatalmazáson alapuló rendeletekkel és végrehajtási rendeletekkel kiegészítve – az európai vámunió mérföldkövét jelenti: az Uniós Vámkódex az a keret, amely minden évben több mint 3 000 milliárd euro értékű áru be- és kilépését.teszi lehetővé az EU-ban.

2.5. Az Uniós Vámkódexet létrehozó 952/2013/EU rendelet alapvető új intézkedéseinek hatálybalépését követően a tagállamokkal és cégekkel folytatott konzultációs folyamat lehetővé tette a hibák és technikai anomáliák felismerését, amelyek kijavítása szükséges a jogbiztonság és a jog koherenciájának biztosítása érdekében.

2.6. Valójában az EU vámterülete nem egyezik meg pontosan az EU geofizikai területén található területek összességével. Néhány, különböző államterületek részét képező térség a közösségi vámterületen kívül esik, míg más, az Unió geofizikai területéhez nem tartozó térség pedig minden tekintetben a vámterületen belülinek tekintendő.

2.7. Míg az ausztriai Jungholz és Mittelberg területe, a Monacói Hercegség, a San Marino Köztársaság, a francia tengerentúli megyék (Martinique, Guadeloupe, Francia Guyana és Réunion), a Man-sziget és a Kanári-szigetek az EU vámterületéhez tartoznak, addig más, az EU geofizikai területéhez tartozó egyes térségek, mint a Feröer-szigetek, Helgoland szigete, Büsingen, Ceuta és Melilla területe, a francia tengerentúli területek (Francia Polinézia, Wallis és Futuna, Új-Kaledónia, a francia antarktiszi területek és az Ausztrál-szigetek, a Mayotte, a Saint-Pierre és Miquelon területi közösség) és Livigno ezen kívül esnek. Mostanáig Campione d'Italia, a Luganói-tó Ponte Tresa és Porto Ceresio közé eső olaszországi területei szintén kívül estek, de Olaszország kérte utóbbiak felvételét.

2.8. Az EU és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodásról (CETA) folytatott tárgyalások 2014 szeptemberében zárultak le az (EU) 2017/37 tanácsi határozattal (2016. október 28.). Az egyezmény, amely 2017. szeptember 21-én lépett hatályba, eltörölte a vámok 99 %-át és sok egyéb akadályt, amelyek mindaddig a kereskedelmi szereplőkre nehezedtek.

2.9. A CETA megállapodás – amellyel kapcsolatban az EGSZB több alkalommal is észrevételt tett ([1]) – jelentős vámügyi kérdések számos aspektusát tartalmazza, tekintettel arra a tényre, hogy az 1.4 cikk értelmében Kanada és az Európai Unió között létrehoz egy szabadkereskedelmi övezetet, összhangban a GATT (1994) XXIV. cikkével ([2]) és a GATT V. cikkével ([3]). A megállapodás mindenesetre nem érinti a szerződő felek között a WTO-egyezmény értelmében már meglévő további jogokat és kötelezettségeket, sem pedig egyéb megállapodásokat, amelyeknek kölcsönösen részesei ([4]).

([1]) HL C 48., 2011.2.15, 87. o.. HL C 332., 2015.10.8., 45. o.; HL C 227., 2018.6.28., 27. o.
([2]) *Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény*
([3]) *Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény*
([4]) Lásd a CETA 1.5 cikkét

2.10. A szabadkereskedelmi övezet – hacsak nincs ettől eltérő rendelkezés – magában foglalja ([5]):

— Kanada esetében: annak szárazföldi területét, légterét, belvizeit és tengeri felségvizeit csakúgy, mint kizárólagos gazdasági övezetét, ahogy azt a kanadai nemzeti jogszabályok meghatározzák, összhangban az Egyesült Nemzetek Szervezete által 1982. december 10-én Montego Bayben jóváhagyott tengerjogi egyezmény (az ENSZ Tengerjogi Egyezménye) ([6]) V. részével; kontinentális talapzatát, ahogy azt a kanadai nemzeti jogszabályok meghatározzák, összhangban az ENSZ Tengerjogi Egyezményének VI. részével;

— az Európai Unió esetében: azon területeket, ahol az EUSZ és az EUMSZ alkalmazandó, az azokban megállapított feltételek szerint, és az árukra vonatkozó tarifális elbírálásokat érintő rendelkezéseket illetően, valamint az Európai Unió azon vámterületeire is, amelyeket ezek nem foglalnak magukban.

2.10.1. Az EU és Kanada a CETA-val együtt olyan közös értelmező okiratot ([7]) írtak alá, amely jogerővel bír, és világosan, egyértelműen leírja a Kanada és az Európai Unió között létrejött és CETA-cikkek formájában rögzített egyezmény tartalmát, hasonlóan azokhoz, amelyek a beruházások védelmét célzó új igazságszolgáltatási rendszerrel, a törvényhozási joggal, a közszolgáltatásokkal, a környezetvédelemmel és munkavédelemmel kapcsolatosak.

2.10.2. A tagállamokkal és a vállalkozásokkal folytatott konzultációs folyamat lehetővé tette néhány hiba és technikai anomália felismerését, amelyek kijavítása szükséges annak érdekében, hogy a jogbiztonságot és koherenciát garantálni lehessen. Ebbe az összefüggésbe illeszkednek az Európai Bizottság javaslatai, beleértve az Uniós Vámkódexnek egy nemzetközi megállapodással való összehangolását, amely a kódex elfogadása idején még nem volt érvényben, valamint Olaszország területe egy részének felvételére irányuló kérelmét.

3. **Az Európai Bizottság javaslatai**

3.1. Az Európai Bizottság javasolja az EU vámkódexének módosítását annak érdekében, hogy:

— korrigálja a technikai hibákat és mulasztásokat, ezen belül összehangolja az Uniós Vámkódexet olyan nemzetközi rendelkezésekkel, amelyek a kódex elfogadásának időpontjában még nem voltak érvényben, így tehát az Unió és Kanada között létrejött átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodással is (CETA);

— módosítsa az Unió vámterületének meghatározását azzal a céllal, hogy felvegye az olaszországi Campione d'Italia és a Luganói-tó olasz vizeinek területét is;

— részletes leírást és kiegészítéseket irányozzon elő a döntésekhez és az eljárási követelményekhez a kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF) tárgyában, előirányozzon továbbá beléptetési gyűjtő árunyilatkozatokat, átmeneti megőrzési gyűjtő árunyilatkozatokat, gyűjtő árunyilatkozatokat vagy újrakiviteli értesítést, a behozatali vámok alóli mentességet a passzív feldolgozási eljárás szerint.

4. **Általános megjegyzések**

4.1. Az EGSZB teljes mértékben osztozik az Európai Bizottság azon célkitűzésében, hogy technikai módosításokat hajtson végre az Uniós Vámkódexben annak érdekében, hogy megfeleljen az európai vállalatok versenyképességének javítására irányuló célkitűzéseknek, továbbá jobban védje az Unió pénzügyi és gazdasági érdekeit, a jobb foglalkoztatást, valamint az Unió fogyasztóinak biztonságát.

4.2. Az EGSZB hangsúlyozza a kereskedelem és a fenntartható fejlődés CETA által is alátámasztott fontosságát, továbbá a szerződő felek által a közös értelmező okiratban tett vonatkozó kötelezettségvállalásokat, hogy azok rendelkezéseit, valamint az elfogadott új modell pozitív megközelítését megerősítse a befektetésekkel kapcsolatos nézetkülönbségek megoldása érdekében.

4.3. Az EGSZB ezért pozitív szándéknak tekinti azt, hogy az uniós normatív szabályozásokat összehangolják a Kanadával aláírt megállapodásokkal az alábbiak tekintetében:

— kötelező érvényű tarifális felvilágosítás;

— átmeneti megőrzési eljárás;

— belépési gyűjtő árunyilatkozat és a nem uniós árukra vonatkozó, az érkezés előtti tájékoztatás be nem nyújtása esetén beillesztendő jelzéseket;

([5]) Lásd a CETA 1.3 cikkét

([6]) *Az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezménye*.

([7]) A Tanács által elfogadva az aláírás időpontjában, 2016. október 28-án, amely a CETA kötelező érvényű értelmezését nyújtja a szerződések jogáról szóló bécsi egyezmény 31. cikke értelmében http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-13541-2016-INIT/en/pdf.

— átmeneti megőrzési árunyilatkozat érvénytelenítése;

— behozatali vámok alóli teljes mentesség bizonyos esetekben;

— pontos érvénytelenítési feltételek átmeneti megőrzési árunyilatkozat esetén, kilépési gyűjtő árunyilatkozat vagy újrakiviteli értesítés esetén.

4.4. Az EGSZB támogatja az olasz kormány arra vonatkozó kérelmét, hogy az olaszországi Campione d'Italia és a Luganói-tó olaszországi vizeinek uniós vámterületre történő felvétele 2019. január 1-i dátummal megtörténjen.

4.5. Az EGSZB javasolja, hogy ezzel a felvételi folyamattal párhuzamosan történjenek meg a szükséges módosítások a (EU) 2018/118 irányelvben (a jövedéki adóra vonatkozó irányelv), valamint a 2006/112/EK irányelvben (héa-irányelv), és azokat ugyanettől a dátumtól, 2019. január 1-től alkalmazzák.

4.6. Az EGSZB kéri, hogy 2021-ben az Európai Bizottság nyújtsa be az EGSZB-nek az Uniós Vámkódex – jelenleg javasolt jogszabályok alapján módosított – új jogszabályi keretének tervezett értékelő jelentését annak hatékonyságára, koherenciájára és helyességére vonatkozóan.

Kelt Brüsszelben, 2018. július 12-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Luca JAHIER